

Ezechiël 47,1-12 – Laat Gods water door je heen stromen

Bevestiging Bauke van der Meer als diaken

Liturgie

Voorzang: Gez 158

Stil gebed

Votum

Zegengroet

Zingen: Ps 18,1.5.9

Gebed

Lezen: Ezechiël 47,1-12

Preek over Ez 47,1-12

Zingen: EL 150 Ruis o Godsstroom der genade

Kinderen terug

Wetslezing

Zingen: LB 448,1.2

Lezing bevestigingsformulier

Bevestiging Bauke van der Meer als diaken

Zingen Ps 135,1.12

Gebed

Dankwoord [Hetty Bloem](#) ([Stichting Indlu Yethemba](#))

Collecte

Zingen EL 382 Heer uw licht en uw liefde schijnen

Zegen

Opmerkingen:

– Ik vind het prettig om het even van te voren te horen wanneer deze preek ergens in een kerkdienst gelezen wordt. In mijn mailbox past altijd nog wel een mailtje: hansburger@filternet.nl

– Bij deze preek is een pp-presentatie beschikbaar, het is wel

handig om die erbij te hebben

Preek over Ezechiël 47,1-12 – Laat Gods water door je heen stromen!

1 Wat een water, overal water. [dia 2]

Wegwijzers staan in het water. Wegen staan onder water.

Het zal je maar gebeuren. De politie komt langs – u moet uw huis uit. Het water komt!

Je loopt buiten. Eerst valt het nog wel mee, maar het water stijgt. [dia 3] Het komt tot je enkels.

Je gaat verder. Je ziet een huis. Het staat in het water. Binnen net zo hoog als buiten. [dia 4]

Water tot je knieën.

En zo gaat het door. Het water staat tot je heupen.

Het wordt een kolkende stroom.

Weg hier, anders verdrink je!

Water, het heeft twee kanten.

Water is gevaarlijk en bedreigend. Zo is het in Nederland, als het regent en stormt en het water kan niet weg.

Maar water heeft ook een heel andere betekenis. [dia 5] Water in Israel, waar altijd droogte dreigt, waar de woestijn nooit ver weg is.

Dan is water heerlijk.

Stromend water, dat is leven.

Zo is het hier, bij Ezechiël. [dia 6 = leeg scherm]

Water – een klein stroompje. Het stelt niks voor.

Water – op een gekke plek. Vanaf de drempel van de tempel.

Het wordt steeds meer. Ook zo gek.

Eerst is het een klein stroompje.

Maar het water stijgt. Het komt tot je enkels. Leuk, zelfs een klein kind kan erin spelen.

Je gaat verder. Water tot je knieën. Waar komt dat water vandaan?

En zo gaat het door. Het water staat tot je heupen. Pas op, dat je niet omvalt.

Het wordt een kolkende stroom. Je moet zwemmen!

Hoe kan dat?

Wat is dit voor water?

Water dat steeds meer wordt?

Water dat niet gevaarlijk is, maar leven brengt.

Want kijk, als Ezechiël terugloopt, zijn er bomen gegroeid.

Bijzondere bomen – het wordt hier nooit meer herfst. Geen kale bomen. Nooit meer winter – guur, koud, nat.

Altijd zijn er bladeren – en die bladeren zijn geneeskrachtig.

Altijd zijn er vruchten, elke maand nieuw, lekker vers.

Het water stroomt naar het oosten. Naar de zee. Wat ligt er voor zee, ten oosten van Jeruzalem?

Daar ligt de Dode Zee. [dia 7]

Honderden meters diep.

Enorm zout.

Er groeit niks. Er zwemt geen vis.

Een doodse omgeving.

Daarheen stroomt het water.

Nog een wonder: ook het water is geneeskrachtig.

De dode zee wordt een levende zee.

Het wordt een paradijs voor vissers.

Onvoorstelbaar – zo'n klein stroompje water, heel die Dode Zee wordt weer levend.

2.

Wat is dit voor water?

Laten we eens kijken waar Ezechiël 47 precies staat: midden in een visioen over een nieuwe tempel. Jeruzalem ligt in puin, de tempel ook, Ezechiël zit in Babel, in ballingschap. Maar God laat hem een nieuwe tempel zien.

Een engel leidt hem er rond. [dia 8] Het is een tempel met een grote buitenste muur om een voorhof. Midden in elke zijmuur een groot poortgebouw. Daarbinnen weer een dikke muur met allemaal kamers erin. En drie poortgebouwen. In die voorhof een altaar. En aan die voorhof het tempelgebouw zelf.

Ezechiël mag zien hoe God de tempel in gebruik neemt. Vanaf de oostkant, de rechterkant op het kaartje, komt God zelf door de twee poorten de tempel binnen. God, in al zijn grootheid en majesteit komt terug naar Jeruzalem. Er komt een eind aan de ballingschap. God woont weer bij zijn volk. Wat een wonder!

Die poorten, waar God door gegaan was, blijven voortaan dicht.

Dat is de weg van God, daar mag niemand anders langs.

Later in het visioen – Ezechiël staat in de binnenste voorhof, tussen het altaar en de ingang van het echte tempelgebouw. [dia 9 + klik] Daar had hij Gods luister gezien, de hele tempel was er vol van. En daar uit het huis van God borrelt dan ook het water. Het stroomt het plein op. Het altaar staat in de weg. Het stroomt om het altaar heen, naar de Oostpoort. Om te zien hoe het verder gaat, moet Ezechiël omlopen. Hij mag niet door de Oostpoort. Het water volgt de weg van God, stroomt door het poortgebouw van God [klik] Als Ezechiël buitenom omgelopen is, ziet hij het water daar uit de oostpoort komen. [klik]

Een klein stroompje water dat uit de tempel sijpelt.

Maar het wordt steeds meer. Een rivier die leven en genezing brengt.

3.

Wat betekent dit visioen? [dia 10 – leeg scherm]

Er zijn mensen die zeggen dat er nog een keer een tempel in Jeruzalem gebouwd moet worden.

Wat zegt de Bijbel daarover?

Dat is best een ingewikkeld verhaal. Even een paar dingen op een rijtje:

1. Jezus is de tempel.

Kijk maar in Johannes 2. [dia 11] Daar zegt Jezus (19-21):

Jezus antwoordde hun: 'Breek deze tempel maar af, en ik zal hem in drie dagen weer opbouwen.' ... Maar hij sprak over de tempel van zijn lichaam.

Hij brengt het offer, hij is de hogepriester, de tempel.

2. De gemeente, het lichaam van Christus, is deel van de tempel. [dia 12] Petrus schrijft in 1 Petrus 2 (4-5):

Voeg u bij hem, bij de levende steen ... (dat is Jezus) en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel.

3. Jezus geeft het levende water. [dia 13] Hij zegt in Johannes 4 (13-14):

'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen,' zei Jezus, 'maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.'

4. De Heilige Geest is het water, dat je van Jezus krijgt. [dia 14] Jezus zegt in Johannes 7 (37-39):

37 Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en hij riep: 'Laat wie dorst heeft bij mij komen en drinken! 38 "Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in mij gelooft," zo zegt de Schrift.' 39 Hiermee doelde hij op de Geest die zij die in hem geloofden zouden ontvangen...

5. In Openbaring gaat het ook over een tempel [dia 15].

Dat is een tempel in de hemel, met een voorhof op de aarde. Kijk bijvoorbeeld in Openbaring 11: daar gaat het over een tempel in de hemel (vers 19) [klik] en tegelijk over een voorhof op aarde waar de heidenen mogen komen en de gelovigen vervolgen. [klik]

Aan het eind van de tijd gaat die tempel open en daalt het nieuwe Jeruzalem op aarde neer. Dan is er geen tempel meer – God zelf is de tempel met het lam – lees Openbaring 21,22. [klik]

Daar stroomt dan ook de rivier met daaraan de bomen met geneeskrachtige bladeren, Openbaring 22,1-2. [klik]

Dus, alles op een rijtje: [dia 16]

- Jezus is de tempel, met zijn lichaam (de gemeente)
- Jezus geeft het water, de Heilige Geest
- De tempel is nu in de hemel, de gemeente op aarde is de voorhof
- In het nieuwe Jeruzalem is God zelf de tempel en stroomt de rivier uit Ezechiël

4.

De bron van het water is dus God zelf. [dia 17]

God, die zijn Zoon geeft.

God is ook zelf het water.

God, die de Heilige Geest geeft.

Mensen vragen: Waar is God? Wat doet God?

Denk jij dat wel eens?

Bauke van der Meer wordt bevestigd als diaken. Wat moeten onze diakenen in deze wereld? Wat moeten wij? Doen wij iets tegen de eurocrisis? Kunnen diakenen de honger en de oorlog en de ziekte in de wereld oplossen? Hetty Bloem – ze is bij ons vanmorgen – kan zij het AIDS-probleem uit de wereld helpen? Kom op. Natuurlijk niet.

Nee?

Dit visioen helpt je om te begrijpen hoe God werkt.

In het begin ziet Ezechiël een stroompje. Iemand die niet gelooft zou kunnen denken: Er is lekkage! Of ergens staat een kraan open en loopt een gootsteen over.

Maar zo begint God dus.

Gods koninkrijk is als een mosterdzaadje.

Zaad in de akker.

Klein. Onopvallend. Verborgen.

Een kind in een voerbak.

Een man die doodgemarteld wordt aan een kruis.

Gewone mensen die vervolgd worden – in Noord Korea. Nigeria. Saoedi Arabië.

Wat moet dat water in het droge land?

Een stroompje water is zo verdwenen in de woestijn van Juda.

Oja?

Deze stroom wordt alleen maar meer.

Want God is de bron. God is het water.

Het is God die zijn Zoon geeft.

Die sterft– jazeker, aan het kruis.

Uit dat kruis komt wel de overwinning van de dood en van de duivel. De genezing van heel het leven.

Het is God die de Heilige Geest geeft.

Geloof in die God!

Van buiten gaan we misschien kapot, lichamelijk wordt het misschien niet beter maar slechter. Van binnen worden we van dag tot dag vernieuwd (2 Kor 4,16).

En dan zegt Jezus: zelfs je eigen hart wordt dan een bron van levend water.

Tot heel het leven, ook de natuur, ook ons lijf, helemaal genezen wordt. Als Jezus terugkomt.

Mensen, zo is God!

Wat in dit visioen gebeurt, is zo verbazingwekkend.

Het water wordt alleen maar meer. Dat kan niet – behalve als het God zelf is die bezig is.

Een klein stroompje, sijpelend water.

Het wordt meer – steeds meer – uit het niets, nee, uit God!

Eerst tot de enkels. Dan tot de knieën. Dan tot de heupen. En dan moet je zwemmen. Zoveel water!

Zo is God!

Overvloed van leven.

Vitaal en levenskrachtig.

Leven in de dood. Een bron in je eigen hart.

Zo is Jezus. Zo is de Heilige Geest.

Geloof het. Drink uit Jezus. Drink je vol met de Heilige Geest. Wees zelf een bron van levend water!

5.

Waarom? Wat maakt het uit?

Moet je eens kijken wat dat water doet.

Het groeit niet alleen, het wordt niet alleen meer, het geneest ook. [dia 18]

In Israel stroomt de Jordaan uit in de Dode Zee.

Weet je wat er gebeurt met dat Jordaanwater?

Het wordt zout of het verdampt.

De Dode Zee wordt er echt niet minder zout van.

De Dode Zee is zo zout: er groeit niks. Er is geen enkele vis.

Het is de omgeving van de dood.

Dit water doet het onmogelijke.

Dit water maakt die zoute zee wel zoet.

En dan staat het er twee keer: overal waar de rivier stroomt, komt leven.

Waar deze rivier komt, wordt het een paradijs voor vissers.

Overal zijn ze actief.

Overal drogen ze hun netten.

Wat een vis.

Moet je nagaan: Gods water heeft al dat zoute water verandert in zoet water.

Dat kan niet.

Dat kan God alleen.

En wat groeit er langs dat water?

De bomen van leven – ze zijn altijd groen. Ze staan altijd in blad. Ze krijgen elke maand opnieuw vrucht. En het blad? Dat geneest. Leg het op een wond, op een zere plek, en je wordt weer gezond!

Geloof jij dat? Geloof jij dat God dat kan?

Niet alleen straks, maar ook nu al?

Want dat water, dat bij Jezus begint te stromen, dat is de Heilige Geest.

De Heilige Geest brengt genezing, en dat begint in ons eigen innerlijk.

Want o, wat is het nodig dat we daar genezen worden.

Daar zit de angst.

De wrok.

De verzuring.

De luiheid.

De liefdeloosheid.

Het egoïsme.

De trots.

Weet jij het van jezelf – dat jouw innerlijk genezen moet worden?

Volgens mij is er niemand hier die die innerlijke genezing niet nodig heeft.

Wij allemaal zijn van binnen ziek en gehandicapt.

Wij allemaal hebben die genezing nodig.

Daarom zie je zo weinig van God – omdat wij het probleem zijn.

Lieve mensen, laat je bemoedigen door dit visioen van Ezechiël.

Dit water verdwijnt niet in de droge bodem.

Dit water verdwijnt niet in het zout.

Dit water is Gods water.

Het komt uit de tempel – de plaats van verzoening en nieuw leven en heiliging en liefde.

Geloof jij dat dan jouw zieke hart een bron wordt waaruit de Heilige Geest naar anderen toestroomt?

Eerlijk gezegd: ik vind het moeilijk om dat te geloven – ik een bron van de Heilige Geest voor anderen? Dat is zo groot!

Maar dat is wel wat Jezus zegt! Van daaruit mogen jullie als diakenen je werk doen. Geloof het!

6.

Want let op vers 11: [dia 19]

Alleen de moerassen en de poelen worden niet zoet, die blijven volstaan met zout water.

Dat trof me.

Er zijn moerassen en poelen. Die blijven zout en doods. Daar stroomt het niet. Stilstaand water. Daar wordt Gods water niet toegelaten.

Pas op. [dia 20]

Wees geen zoutmoeras.

Dan drink je niet het levende water van Jezus.

Je geeft het niet door.

De Geest krijgt geen ruimte.

En je hart blijft ziek – eenzaam, ontoegankelijk, zonder vrede, wrokkig en verzuurd.

Nee, laat Gods water stromen!

Dat heeft altijd met twee dingen te maken:

Het water in je leven toelaten.

En het water door je leven heen laten stromen. Schoongespoeld worden. Het doorgeven.

Liefde heeft altijd met twee dingen te maken:

Laat de liefde toe in je hart.

En hou zelf van God en van elkaar.

Diakenen, daar hebben jullie een belangrijke taak in. Stimuler ons, dat wij Gods water laten stromen: door de gemeente heen, naar iedereen toe, naar buiten toe, in Gods wereld.

En wij allemaal:

Laat Gods liefde toe.

Laat die ander van jou houden – je broer of zus op je kring, in de gemeente. Laat 'm toe in je leven.

Dat gaat niet altijd vanzelf – bij mij niet. Herken je dat?

Maar het is wel zo belangrijk: door je broer of zus wil God zijn liefde aan jou doorgeven.

En geef het zelf door.

Denk aan een kraan: als die is aangesloten op een waterleiding, maar ik draai de kraan dicht, dan blijft het water stil staan.

Dat is niet goed. Water moet stromen.

Ik merk het zelf: het is voor mij belangrijk om Gods liefde door te geven. Dan dringt het ook meer door in mijn eigen hart. Ik zie het bij jou, Bauke.

Bauke – Sjanie – kerkenraad – gemeente – lieve mensen:

Drink het water van God – anders kun je geen diaken zijn. Geen levend lid van de gemeente.

Laat je vullen met Gods Geest. Koester je in Gods liefde. Eerst jij en ik zelf.

En dan: laat het bij jou niet tot stilstand komen, maar geef

Gods liefde door.

Waar jij geroepen wordt. Thuis, op je kring, in je buurt.

Door vriendelijk en gastvrij te zijn.

Behulpzaam en je in te zetten.

Aan elkaar te vertellen over je leven met God – over wat Gods water in jouw leven doet. Over wat jij met Gods water doet. Je strijd, en je succes.

Door te getuigen van wie God is en wat de Bijbel zegt.

Laat Gods water door je heen stromen!

En je zult het zien: dan wordt het meer – en meer – en meer!